

I slabý má šanci

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, Vás vítám na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 65, 2-4)

2 Ztišením se sluší tebe chválit, Bože, na Sijónu, plnit tobě sliby.

3 K tobě, jenž modlitby slyšíš, přichází veškeré tvorstvo.

4 Přemohly mě nepravosti, našich nevěrností jenom ty nás zprostitš.

Píseň: EZ 438 – Přišli jsme, ó Ježíši

Modlitba

Pane Bože, chceme odhlédnout od všeho, co nám dělá starosti, chceme odhlédnout od sebe samých a obrácíme své oči k tobě. Oslavujeme tvé jméno tak, jak umíme, zpěvem žalmů, větami, které jsme převzali i které sami tvoříme, a znovu zjišťujeme, že i naše srdce chce být při tom, když tebe chválíme.

Náš Pane, my, jejichž srdce je plné zatvřelosti a sobectví, smíme slyšet o odpuštění. My, jejichž život křiví nespravedlnost, bezohlednost a lhostejnost, smíme uslyšet o darované spravedlnosti. My, lidé spoutaní vinou, smíme uslyšet o vysvobození. Díky tobě za to. O tvého Ducha prosíme, aby střežil příbytky našich srdcí a nepouštěl do nich nic, co by bylo odporné tobě. Prosíme o blízkost tvého Ducha, abychom to vše zaslechli i přijali s novou důvěrou, nadějí, radostí a pokojem. Amen

I. Čtení (1. Samuelova 17, 1-11; 32-50)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. knize Samuela 17, 1-11; 32-50

1 Pelištejci shromáždili své šiky k bitvě. Shromáždili se do Sóka, jež patří Judovi, a utábořili se mezi Sókem a Azekou v Efes-damímu.

2 Také Saul a izraelští muži se shromáždili, utábořili se v dolině Posvátného stromu a seřadili se k bitvě proti Pelištejcům.

3 Na hoře z jedné strany stáli Pelištejci, na hoře z druhé strany stál Izrael a mezi nimi bylo údolí.

4 I vycházel z pelištejských šiků soubojový zápasník jménem Goliáš z Gatu, vysoký šest loket a jednu píd.

5 Na hlavě měl bronzovou přilbu a byl oděn do šupinatého pancíře; váha pancíře byla pět tisíc šekelů bronzu.

6 Na nohou měl bronzové holenice a na ramenou bronzový oštěp.

7 Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo a hrot jeho kopí vážil šest set šekelů železa. Před ním chodíval štítonoš.

8 Goliáš stával a volal na izraelské řady. Říkal jim: „Proč vycházíte a řadíte se k bitvě? Což nejsem já Pelištejec a vy služebníci Saulovi? Vyberte si někoho, ať ke mně sestoupí.

9 Když mě v boji přemůže a zabije mě, budeme vašimi otroky. Avšak jestliže já přemohu jeho a zabiji ho, budete vy našimi otroky a budete nám sloužit.“

10 A Pelištejec dodával: „Dneska jsem potupil izraelské řady. Vydejte mi někoho a budeme spolu bojovat.“

11 Kdykoli Saul a celý Izrael slyšeli tato Pelištejcova slova, děsili se a velice se báli.

32 David Saulovi řekl: „Člověk nesmí klesat na mysl. Tvůj služebník půjde s tím Pelištejcem bojovat.“

33 Saul Davidovi odvětil: „Nemůžeš jít proti tomu Pelištejci a bojovat s ním. Jsi přece mladíček, kdežto on je bojovník od mládí.“

34 David řekl Saulovi: „Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovci,

35 hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy. Když se proti mně postavil, chytil jsem ho za dolní čelist a bil jsem ho, až jsem ho usmrtil.

36 Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda. A tomu neobřezanému Pelištejci se povede jako jednomu z nich, protože potupil řady živého Boha.“

37 A David dodal: „Hospodin, který mě vytrhl ze spárů lva a medvěda, ten mě vytrhne i ze spárů tohoto Pelištejce.“ Saul tedy Davidovi řekl: „Jdi; Hospodin buď s tebou!“

38 Poté Saul oblékl Davida do svého odění, na hlavu mu dal bronzovou přilbu a oblékl ho do pancíře.

39 Na jeho odění si David připásal jeho meč a pokusil se chodit, ale nebyl na to zvyklý. David tedy Saulovi řekl: „Nemohu v tom chodit, nejsem zvyklý.“ A svlékl to ze sebe.
40 Vzal si do ruky svou hůl, z potoka vybral pět oblázků, vložil je do své pastýřské torby, do brašny, a s prakem v ruce postupoval proti Pelištejci.
41 Pelištejec se k Davidovi pomalu přibližoval a před ním jeho štítonoš.
42 Pelištejec se podíval, spatřil Davida a pohrdl jím, protože to byl mladíček, ryšavý, krásného vzhledu.
43 Pelištejec na Davida pokřikoval: „Copak jsem pes, že na mě jdeš s holí?“ A Pelištejec zlořečil Davidovi skrze své bohy.
44 Pokřikoval na Davida: „Poď ke mně, ať vydám tvé tělo nebeskému ptactvu a polnímu zvířectvu.“
45 Ale David Pelištejci odpověděl: „Ty jdeš proti mně s mečem, kopím a oštěpem, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů, Boha izraelských řad, kterého jsi potupil.
46 Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou. Zabiji tě a srazím ti hlavu. Ještě dnes vydám mrtvoly z pelištejského tábora nebeskému ptactvu a zemské zvěři. Celý svět pozná, že při Izraeli stojí Bůh.
47 A celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nezachraňuje mečem a kopím. Vždyť boj je Hospodinův. On vás vydá do našich rukou.“
48 Když Pelištejec vykročil a přibližoval se k Davidovi, David rychle vyběhl z řady proti Pelištejci.
49 David sáhl rukou do mošny, vzal odtud kámen, vymrštil jej z praku a zasáhl Pelištejce do čela. Kámen mu prorazil čelo a on se skácel tváří k zemi.
50 Tak zdolal David Pelištejce prakem a kamenem, zasáhl Pelištejce a usmrtil ho, aniž měl v ruce meč.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 4 - Pád člověka)

Pomůcka – různé věci (čokoláda, peníze, ...). Komu patří tyhle věci? Kdo mi je dal? Každý přináší Bohu svůj dar v podobě toho, co je pro něho nejdražší. Co nejvíce druhým závidíte? Čím vás druzí nejvíce rozčilují? Je něco, co byste chtěli mít. Kain a Abel.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: EZ 166 – Pán Bůh je přítomen

Kázání (1. Samuelova 17, 32; 37; 45; 47)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v 1. knize Samuela 17, 32; 37; 45; 47

32 Člověk nesmí klesat na mysl.

37 Jdi; Hospodin buď s tebou!

45 Já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů.

47 Hospodin nezachraňuje mečem a kopím. Vždyť boj je Hospodinův.

Milí bratři a milé sestry,

biblický příběh boje Davida s Goliášem je obrazným vyjádřením boje s nějakou přetěžkou záležitostí i v našem životě. Je to boj s něčím, co nás přesahuje. Před čím stojíme docela maličci, bezmocní, vystrašení. Takových **goliášů** je mnoho a za ten svůj krátký život je na svých cestách potkáme nespočet. A v tom potkávání goliášu máji všichni lidé něco stejné: „**Máme strach!**“ Nahánějí nám hrůzu. Klesáme na mysl.

A přitom vždycky záleží jenom na úhlu pohledu, z **jakého se člověk na věc (strach) dívá**. Někdo, když vidí Goliáše, zděsí se a řekne si: „*Není možné tu horu masa porazit!*“ Ale jsou i takoví lidé, kteří si řeknou: „*Není možné tu horu masa minout!*“ Dají do praku kámen a vytřeli... Prostě to nejde obejít.

V čem byl David jiný než jeho soukmenovci? Stejná země. Stejně náboženství. A přece, když dojde na Goliáše, oni mají strach a David sbírá kameny do praku. David ví, kdo za ním stojí a kdo bude bojovat na jeho místě. Davidovi bylo jedno, jak silný protivník před ním stojí.

Dnes je jiná doba. Dnes jen tak Goliáše nepotkáte (teď přemýšlím nad Alešem. Ale...ale...Goliášové zůstávají, třeba že ne z masa a kostí.

Každý z nás máme ve svém životě Goliáše. Každý vstoupí do období, ve kterých proti němu z řady vystoupí Goliáš. A často to bývá něco, čeho se bojíme, na co stále myslíme a rádi bychom zařadili i zpátečku.

To, co před námi stojí – může být nepříjemná záležitost, nebo skrytá nemoc, může to být těžká starost, zkouška nad naše síly. Může to být palčivá výčitka, která se před námi objevuje. Stále nám vyhrožuje a naporuje se. Není výjimkou, že jako lidé utečeme, nechceme to řešit a ztrácíme smysl života.

Ale s takovým Goliášem nezápasí jenom jednotlivec, ale i rodina, společenství, sbor nebo církev. Sami víme a vidíme kolik zápasu vedeme. Kolik Goliášů již bylo poraženo, ale ještě jich pár před námi je.

Co v takové chvíli dělat?

David neměl jen kameny a prak, on měl v rukou silnější zbraně než Goliáš. On říká: „*Ty jdeš na mne s mečem a kopím, ale já jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů!*“ Důvěra v Boha je nejsilnější zbraní proti nepřítelům. Je veliký rozdíl mezi slyšeným slovem a slovem, který vykoná i skutek. Vírou bez skutků a vírou projevující se na skutcích.

David se stal symbolem toho, že i **malý může porazit velkého**. Hlavní zvěstí příběhu je Davidovo **spoléhání na Boha** ne na svoje schopnosti. V našem světě a době jsme často konfrontováni se skutečností zla. To je náš nepřítel, ze kterého jde strach. A člověk ze strachu a beznaděje často nemá odvalu se tomuto zlu postavit. Vždyť náš život je protkáno každodenními zápasy a bitvami s hříchem a zlem ve všech možných podobách. Tak máme před sebou obraz něčeho velkého, něčeho nepřemožitelného zla.

Příběh o Davidovi a Goliášovi míří do každého dne. Vždyť i Davidova víra čelila Goliášovi. A příběh ukazuje na důležitost každodenního prožívání Boží moci v drobných věcech. Živá každodenní víra má velikou výhodu před vírou schovanou pro extra příležitosti.

Odvaha víry vyrůstá ze zkušeností víry. Vždyť kolikrát Bůh nabádal Izrael k tomu, aby si připomínal, jak velké věci s nimi učinil.

David nás učí být přítomen Božímu vítězství v mé vlastní situaci. Vidíme, že udatnost a důvěra jednoho člověka (Davida) má veliký vliv na ostatní. Tedy že naše životy a postoje ovlivňují další. Vidíme, že víra, resp. důvěra v Hospodina „**přemáhá svět**“.

Nevládne nám děsivá moc Goliášova, která vede ke smrti, ale moc Hospodina, která jde cestou k záchraně. Můžeme být vděční, že společně oslavujeme Ježíše Krista, který není žádným hrdinou, bojovníkem typu Goliáše, jenž silou smete všechny protivníky, ale že je tím zdánlivě slabým, který zemře na kříži a svým vzkříšením nám připomíná, že jeho cesta vede k záchraně, k životu. **Vždyť není tajemství, že v našich zápasech potřebujeme povzbuzení nejen k boji ale i k víře.**

Klíčem k tomuto příběhu je věta „*Hospodin nezachraňuje mečem a kopím.*“ Hospodin zachraňuje jinak. Nebojte se jít do zdánlivě předem prohraných soubojů! Nebojte se postavit všem Goliášům tohoto světa, kteří jsou o čtyři hlavy větší než vy, a čím víc se o nich mluví, tím víc rostou, a tím víc nám připadají neporazitelní.

Svět není neměnný jen proto, že mechanismy, které v něm vládou, jsou ohromné a silné, takže člověk nemá šanci s nimi pohnout, protože je maličký a bezmocný.

Ten příběh je povzbuzením. **I slabý má šanci**, právě tehdy a snad jedině tehdy, když vsadí na to, co všem rozumným okolo připadá jako čiročiré bláznovství. I jiný Hospodinův pomazaný to pro nás udělal. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, k těm mnoha věcem, které jsi pro nás vykonal a stále konáš, patří i to, že při nás stojíš i v našich pokušeních a zkouškách. Jsi s námi a díky tobě nemusíme prohrávat, ale můžeme si tě vzít na pomoc a ve tvé síle pokoušitele přemáhat. Prosíme tě, neopouštěj nás. Amen

Píseň: EZ 367 – Studně nepřevážená

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Pane Ježíši Kriste, ty jsi Pán živých, i těch, kteří zemřeli, a tak máš moc nad naší minulostí a ve tvých rukou je i naše budoucnost. K tobě proto ze všech svých starostí i obav se v naději přimlouváme se za ty:

- kdo nemají domov, kdo v těchto dnech trpí zimou, hladem, osamělostí. Buď prosíme i se všemi, kdo jim pomáhají.
- Přimlouváme se za ty, kdo střechu nad hlavou mají, ale jsou sužováni nejistotou, strachem z budoucnosti.
- Prosíme tě za ty, kdo prožívají radost a na příští dny se těší. Buď ty sám jejich radostí i nadějí.
- Mnoho ti zůstáváme dlužni, a proto tě prosíme, vysvoboď nás ze všelijakých nedobrych vázaností a dej, abychom ti sloužili celým srdcem, pilně i moudře a následovali tě ochotně a radostně. Nechť i v naší blízkosti tvé království roste.
- prosíme za ty, kteří se nemůžou v sobě vyznat, za ty, kteří ve svých vztazích druhé zraňují, i za ty, kteří jsou zraňováni.
- Myslíme i na ty, kteří nám zemřeli a my je měli rádi. Na ty, kdo jsou sami, kteří dnes se smutkem vzpomínají na někoho, koho ztratili. Především na maminku paní Valtové, která nás předešla, a již je v bezpečí u Tebe. Vlétvej i nám do žil naději tvého vítězství nad smrtí.
- Přimlouváme se i jedni za druhé, za náš sbor, jenž je přece částí tvého lidu.
- Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní prosby...
- Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: SV 374 – Větr se ztiší

Slůvko dětí

Posláni (Deuteronomium 31, 6)

Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě.

Požehnání

Ať vás víra a s ní Boží láska a také pevná životní naděje vede přes všechna úskalí.

*Ať vás potěšuje a podpírá a ať je vám zdrojem moudrosti a síly ve všem, co je před vámi, co máte udělat a prožít.
Amen*

Píseň: EZD 631 – Nám pomoz, Pane milý